

GÜNLERİN İZİ

Şakir KURTULMUŞ

27 ocak. ikibinonaltı/FINDIKZADE

üstadı bugün diriliş yayınları'nda ziyaret ettik. o'nunla aynı zaman diliminde yaşamak nasibimize düşen... yaşadığımız dünyayı huzurlu kılmamıza yol açan nedenlerden birisi...

üstat sezai karakoç'u ne zaman ziyarete gitsem yanından ayrıldıktan sonra içimde büyük bir sevinç yumağının koşturduğunu hissediyorum. yanında otururken ateşler içindeyim. yüzüne bakamıyorum. yutkunuyorum... sesim titriyor...

bir arkadaşımız ziyaret sonrası yazdığı yazıda şöyle güzel ifadeye yer vermişti. 'ne kadar sahici ve bir o kadar da bu dünyaya ait değil. yaşamının acemisi gibi, her an uçup gidecek bir serçe gibi. ne kadar sade ve gösterişsiz; derin bir mahviyetkârlık içinde. dervişlik bu olmalı... yüzü çocuklar gibi masum, dünya hırslarından arınmış.' nokta...

31 ekim. ikibinonaltı. PAZARTESİ, abbare kahve. /iki gündür basın-da yeni açıklanan cumhurbaşkanlığı ödülleri ile ilgili bilgiler yer alıyor. her yıl verilen bu ödüllerle ilgili çeşitli yorumlar yapılıyor. geçtiğimiz yıllarda sezai karakoç'a verilen ödül bu yıl mustafa kutlu'ya verilmiş. ödüller dolayısıyla bu yazarlarımızın gündeme gelmesi, eserlerinin konuşulması kuşkusuz yararlı. umarız hak ettiği ölçüde değerlendirilir yazarımız ve eserleri. bu vesile ile mustafa kutlu'yu dergah yayınlarında ziyaretimizi hatırladık.

geçen yıld. tyb İstanbul şubesi'nde fiilî olarak görev yaptığımız dönemde bir anlamda komşumuz

sayılan mustafa kutlu'yu dergah yayınları'ndaki bürosunda ziyaret ettik. öykücü ayşegül ünâl ve eşi deniz ünâl'la birlikte iki saat kadar kaldık yanında. ayşegül öykülerini gönderiyor dergah'a. mustafa abi cevap vermişsem yayınlanacak demektir, cevap vermediysem uygun görülmemiş, üzerinde çalışmalısınız demişimdir, diyor.

mustafa kutlu usta bir yazar, bir edebiyatçı. öykümüzün ağabeylelerinden. röportaj, söyleşi yapmaz, televizyonlara çıkmaz, imzalı kitap resim vermez. dergah dergisi'nin genel yayın yönetmenliğini uzun bir süre devam ettirdi ve rahatsızlığı nedeniyle daha fazla sürdüremeyeceği için geçtiğimiz aylarda bu görevi bıraktı. sadece gazetede köşe yazısı yazıyor bir de yine öteden beri devam ettirdiği gibi her yıl bir hikaye kitabı yayınlamayı sürdürüyor. kendisini yıllar öncesinden, üniversite öğrenciliği yıllarımızdan bu yana tanıyoruz. dergah yayınlarının vilayetin tam karşısındaki yerinde ziyaret ederdik kendilerini. kitabevine çok sık uğrar, yeni yayınları, dergileri takip ederdik, paramız olduğunda satın alır, olmadığında kitabevinde üst kattaki koltuklarda biraz fazlaca oturur, en azından okuyabildiğimiz kadar dergilerin yeni sayılarını okumaya gayret ederdik.

eski günleri yâd etmiştik mustafa abiyi ziyaretimizde. yetmişli yılların edebiyat dünyasını, kültür hayatını konuşmuştuk. güncel konulara değinmiş olsak da daha çok edebiyatla ilgiliydi, kutlu'nun öykü dünyasıyla ilgiliydi konuşmalar. bütün bir hayatının neredeyse çağaloğlu'nda geçtiğini, çalışma ofisinin her şeyi olduğunu söyleyen mustafa kutlu, eskisi gibi artık çok okuyamadığını fakat dikkatle izlemeye çalıştığını, özellikle günümüz edebiyatını, sanatını takip ettiğini söyledi. evden daha çok burada ofiste çalıştığını, bilgisayar, cep telefonu gibi modern iletişim araçlarını kullanmadığını ifade ederek, bu araçların giderek bizden bir şeyleri kopardığını söyledi.

yazı yazma işine geldi sıra nasıl yazıyorsunuz sorusuna uzun uzun cevap verdi... çok rahat yazdığını, istediği zaman yazabildiğini, yıllarca kahvehanelerde yazdığını söyleyen kutlu, kahvede çalışırken yanındakilerin gürültüsünden hiç etkilenmediğini söyledi. doğru, biz de çok

çalıştık kahvehanelerde, yazdık, sohbet ettik ama hiç etrafımızdaki gü-
rültüden etkilenmedik. demek ki insan yaptığı işe odaklanınca duymuyor
etrafında olup biteni... kendini bu topraklarda yetiştirilmiş, bu toprakların
kültürüyle yoğrulmuş olmasının önemini vurguladı. eserlerinde daha çok
bu toprakların öyküsünü anlattığını, bunu da bu topraklarda yetiştirilmiş ol-
masına bağladığını kaydetti. kendi topraklarımızda, kendi coğrafyamız-
da çok hikâyelerimiz olduğunu, bunlara uzak kalmamamız gerektiğinin
altını çizen mustafa kutlu, yerli hikâyemizin konusu kendi kültürümüz,
kendi topraklarımız olduğu sürece bitmeyecektir, dedi.

18 kasım. İkibinonaltı/ÜSKÜDAR/

İskele soğuk.

Kuşlar nereye gidiyor. Bu kuşun bir ayağı sakat gibi sanki.

Kanatlarını kurutacak bir yer bulmalı önce.

Martular biriktiriyor şiiri...

Deniz kabarıyor...

İçimize içimize doluyor güneş...